

A Comparative Study of the Short Stories of Pudhumaipithan and M.T. Vasudevan Nair

Dr. A. Vijayan

Associate Professor

Government College, Chittur, Palakkad, Kerala

Abstract

The short stories of Pudhumaipithan and M.T. Vasudevan Nair share several similarities in aspects such as theme, characterization, narrative technique, setting, and background. Both writers portray life and human emotions with realism and social awareness, making their stories comparable on many creative and contextual levels.

Keywords: *Similarity, Story and Background, Story Theme, Plot Summary, Setting and Context, Characterization, Techniques, Thematic Relevance, Story Beginning, Story Ending, Literary Devices, Social Issues, Compilation, Conclusion, References*

மலர்: 10

சிறப்பிதழ்: 1

மாதம்: அக்டோபர்

வருடம்: 2025

P-ISSN: 2454-3993

E-ISSN: 2582-2810

DOI:

<https://doi.org/10.5281/zenodo.17346677>

References

1. Pudhumaipithan Stories, edited by A.I. Venkatasalapathi, Kalachuvadu Publications, April 2005, p. 824, Price ₹350.
2. Oru Olavum Theevum by M. T. Vasudevan Nair, Current Books, 14th Edition, July 2014, p. 62, Price ₹50.
3. Pudhumaipithan: A Multidimensional Perspective, Editorial Board, New Century Book House, Chennai, 1st Edition, March 2010, p. 88, Price ₹45.
4. The Art of Criticism by K. Kailasapathi.
5. History of Tamil Literature by S. V. Subramania Pillai, New Century Book House, 5th Edition, Price ₹100.
6. Individual Songs by Avvaiyar, Tamil Virtual Academy.
7. Thirukkural by Thiruvalluvar, Edited by Dr. A. Imamgruttinan, Kumaran Publications, p. 320, Price ₹30.
8. Pudhumaipithan: A Multidimensional Perspective – Collection of Essays, Editorial Board, New Century Book House, 1st Edition, March 2008, p. 88, Price ₹45.

புதுமைப்பித்தன், எம்.டி. வாசுதேவன் நாயர் சிறுகதைகள் - ஓர் ஒப்பீடு

முனைவர் அ. விஜயன்

இணைப் பேராசிரியர்

அரசு கல்லூரி, சிற்றூர், பாலக்காடு, கேரளா

ஆய்வுச் சுருக்கம்

புதுமைப்பித்தன், எம்.டி.வாசுதேவன் நாயர் ஆகிய இருவரின் சிறுகதைகள் கதைக்கரு, பாத்திரப்படைப்பு, சூழல், பின்னணி இன்னபிற பல்வேறு நிலைகளின் ஒப்புமையுடையனவாக இருக்கின்றன.

திறவுச் சொற்கள்: ஒற்றுமை, கதையும் பின்னணியும், கதைத்தலைப்பு, கதைக்கரு, கதைச்சுருக்கம், சூழலும் பின்னணியும், பாத்திரப்படைப்பு, உத்திகள், தலைப்புப் பொருத்தம், கதைத் தொடக்கம், கதை முடிவு, உத்திகள், சமூகச் சிக்கல், தொகுப்புகள், முடிவுரை, பயன்பட்ட நூல்கள்

முன்னுரை

சிறுகதை எழுத்தாளர்களில் தமக்கென தனி இடத்தைத் தக்க வைத்துக் கொண்டவர் சொ.விருத்தாச்சலம் என்ற புதுமைப்பித்தன் (1906-1948) அவரைப் போலவே மலையாள எழுத்தாளர்களில் முத்திரை பதித்தவர் மாடத்து தெக்கே காட்டு வாசு தேவன்நாயர். என்ற எம்.டி.வாசுதாவன் நாயர் (1933-2024) இவ் இருவரது சிறுகதைகளை (ஒரு நாள் கழிந்தது- ஒரு திவஸம்கழிஞ்ஞு) ஒப்பிட்டு அவற்றிற்கிடையே காணலாகும் ஒற்றுமை வேற்றுமைகளை எடுத்துரைப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

ஒற்றுமை வேற்றுமைகளைக் கண்டறிவதல்ல ஓர் ஆசிரியரை, அவரது திறன்களை மேலும் சிறப்பாக, ஆழமாக, நுட்பமாக அறிந்து கொள்ளவழி வகுப்பதுதான் ஒப்பீட்டாய்வின் பயனாகும்.

புதுமைப்பித்தன் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகளையும் கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். மட்டுமன்றி, 15 கவிதைகள், சில நாடகங்கள், புத்தக விமரிசனங்கள் ஆகியவற்றையும் படைத்தளித்துள்ளார்.

தமது இருபதாவது வயதிலேயே எழுத்துலகில் கால்பதித்துப் புகழ்பெற்ற இவர் ஞானபீடம்,

மத்திய சாகித்யஅகாதெமி, கேரள சாகித்ய அகாதெமி, பத்மவிபூஷண் உள்ளிட்ட பல விருதுகளை வென்றவர். திரைக் கதைகளும் எழுதியுள்ளார்; இயக்குநராகவும் பணியாற்றியுள்ளார்; திரைத்துரையில் பல விருதுகளையும் வென்றுள்ளார்.

கதையும் பின்னணியும்

முதலில் கதையின் தலைப்பு, கதைக்கரு, கதைச்சுருக்கம், பின்னணி ஆகியவை குறித்தக் கருத்துகளை ஆராயலாம்

கதைத்தலைப்பு

இருமொழிக் கதைகளும் ஒரே மாதிரியான தலைப்புகளில் படைக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழில் - 'ஒரு நாள் கழிந்தது'. மலையாளம் - 'ஒரு திவஸம்கழிஞ்ஞு'

ஒன்றன் மொழிபெயர்ப்பு மற்றொன்று என்று சொல்லுமாறு தலைப்புகள் அமைந்துள்ளன..

கதைக் கரு

சிறுகதைகளின் கதைக்கரு ஒன்று தான். வறுமை நிலையில் இருக்கும் ஒரு எழுத்தாளனின் ஒரு நாள் வாழ்க்கை அனுபவமே கதைக் கருவாகும்.

கதைச் சுருக்கம்

தமிழ்-சிறந்த கதைகளைப் படைக்கும் திறனுடைய ஒரு எழுத்தாளரான முருகதாசர் கதையெழுதுவதற்கான தாள்கள் வாங்குவதற்கும்க் கூட பணமில்லாமல் துன்புறுகிறார். வாடகை வீடும், வீட்டின் சூழலும் அவரது வறுமையினைப் பறைசாற்றுகின்றன. வீட்டிற்கு வரும் நண்பர்களிடம் அன்றைய செலவுக்காகவும் பிறர் கடனைத் தீர்ப்பதற்காகவும் கடன் வாங்குகிறார். வீட்டில் விளக்கேற்றும் பொருட்டுத் தீப்பெட்டி வாங்குவதற்கும் கையில் காசில்லை. மனைவி தான் சேமித்து வைத்திருந்த இரண்டணாக்களைத் தன் கணவரிடம் தருகிறார். எழுத்தாளரோ பெட்டிக் கடைக்காரரிடம் கடன் சொல்லுகிறார். அவர்புலம்பிக் கொண்டே தீப்பெட்டி கொடுக்கிறார். அன்றைய தேவைப் பூர்த்தி செய்ததில் சற்று அமைதியடைகிறார் எழுத்தாளர். அவரது ஒரு நாள் அவ்வாறு மிகவும் துன்புற்றதாக கழிகிறது.

மலையாளம்: வறுமையில் வாடும் ஒரு கதாசிரியர் நகரத்தில் ஒரு விடுதியில் தங்கியிருக்கிறார். விடுமுறைநாளான அன்று காலையில் எழுந்து, கதையெழுத வேண்டுமென்று முனைகிறார். கதை மனத்தில் உள்ளது. ஆனால் கதை எழுதினால் அதைத்த பாலில் அனுப்புவதற்கும் அவரிடம் காசில்லை. சுற்றுப்புறச்சூழல் அவரது படைப்புக்குத் தடையாக இருக்கிறது. எதிர் வீட்டிலிருந்து எழும் குடும்ப வழக்குகள், குழந்தைகளின் சப்தம், பாடல் ஓசை ஆகியன அவரது அமைதியைக் கெடுக்கின்றன. எதிர்வீட்டில் வறுமை நிலையிலுள்ள ஒரு குடும்பம் வாடகைக்குத் தங்கிருக்கிறது. அவ்வீட்டுச் சூழல் விளக்கப்படுகிறது. கடைசியில் வறுமையில் வாடிய அந்தக் குடும்பத்தின் தலைவி தற்கொலை செய்து கொள்கிறார்.

சூழலும் பின்னணியும்

தமிழில் எழுத்தாளனின் குடும்பச்சூழல் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றது. நகர (சென்னை) வாழ்க்கை, ஒட்டுக் குடித்தனம் இன்னபிறவும் குடும்பத்தின் வறுமைநிலையினைப் பறைச்சாற்றுகின்றன. வீட்டிற்கு வரும் எழுத்தாளரின் நண்பர்களிடம் அவரது மகள் அலமுஏதாவது தின்பண்டங்களை எதிர்பார்த்துக் கேட்பதும் ஏழ்மைநிலையினை எடுத்தியம்புகின்றது. எளிய பொருட்கள், எளிய பாத்திரப்படைப்பு எளிய உரையாடல்கள் வழியாகப் புதுமைப்பித்தன் எழுத்தாளரின் குடும்பச்சூழலைப் படம்பிடித்துக் காண்பிக்கிறார்.

ஒரு நாளின் மாலை நேரம் தமிழ்க் கதையில் பின்னணியாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளது. மாலை மயங்கும் நேரம்- விளக்கு வைக்கும் நேரம் தொடங்கி முன்னிரவு வரை கதை நடந்தேறுகிறது.

‘பக்கத்தில் இருந்த அரிக்கன் விளக்கை எடுத்துக் கொண்டு அவர் சமையல் பகுதியை நோக்கிப் பிரயாணமானார்’.

தீப்பெட்டியை இப்படி எடு! அதுக்காகத் தான் வந்தேன் என்று நடைப் பக்கமாகப் பின்னோக்கி நடந்தார்.

இங்கே குச்சியுமில்லை, கிச்சியுமில்லை! அலமுவைத் தீப்பெட்டி வாங்க அனுப்பிச்சேன். மண்ணெண்ணெய் விளக்கே நீங்க தான் துடைச்சக் கொள்ளனும் என்றாள் கமலம் (புதுமைப்பித்தன் கதைகள் - வெங்கடாச்சலபதி ஆ. இரா. ப:376) என்னும் இவ்வரிகள் அப்பின்னணியைச் சித்திரிக்கின்றது.

மலையாளத்தில் எழுத்தாளனின் ஏழ்மையான நகர வாழ்க்கை மட்டுமன்றி நகரத்தில் வறுமை நிலையில் துன்புறும் ஒரு குடும்பத்தின் நிலையும் சூழலாக அமைந்துள்ளது. திருமணமாகாத ஒரு பிரம்மச்சாரியின் வறுமை நிலை, அவர் தங்கியிருக்கும் விடுதி, எதிர்வீட்டில் வாடகைக்கு வசிக்கும் ஏழை மக்களின் குடும்பம், அங்கு நடக்கும் மகிழ்ச்சி, கலகம், ஆகியனவும் பின்னணிக்கு வலுச்

சேர்க்கின்றன. ஒருவரது வாழ்க்கைநிலை மட்டுமன்றி பொதுமக்களின் வாழ்க்கைச் சூழலையும் பின்னணியாக்கியுள்ளார் ஆசிரியர் எம்.டி. வாசுதேவன்நாயர்.

காட்சிக்குப் பொருத்தமான களத்தை, சூழலை அமைப்பதில் இருவரும் ஒன்று படுகின்றனர். ஒரு நாள் முழுதும் - காலை முதல் நள்ளிரவு வரை - கதையின் பின்னணியாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது

பாத்திரப் படைப்பு

தமிழ்க் கதையில் எழுத்தாளரான முருகதாசர், அவரது மனைவி, மகள் அலமு, அவரது நண்பர்கள் ஆகியோர் முதன்மைக் கதாபாத்திரங்களாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளனர். ரிக்ஷாவண்டி இழுப்ப வரும் பெட்டிக் கடைக்காரரும் கடன் தந்த செட்டியாரும் துணைமைக் கதாபாத்திரங்களாகவும் அமைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

முருகதாசர் நல்ல எழுத்தாளர். அதிகமாகப் பேசுபவர். ஆனால் எழுதுவதற்கான தாள்கள் வாங்குவதற்குக்கூட பணமில்லாததால் கிடைக்கும் வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி விளம்பரம் எழுதுவதற்கும் துணிகிறார். தமது திறனை அவ்வகையில் பணயம் வைக்கிறார் எனலாம்.

முருகதாசன் வானத்தை அளக்கும் கதைகளைக் கட்டுவதில் மிகவும் சமர்த்தர். சாகாவரம் பெற்ற கதைகளும் எழுதுபவர். சோயா பீன் முதல் மெழுகுவர்த்தி வரையிலும் வெளிநாடுகளிலிருந்து வந்து குவியும் பண்டங்களின் காவியங்களை இயற்றிக் கொண்டிருந்தார்

சூழலுக்கேற்ற பண்பை நாசூக்காக வெளிப்படுத்தும் திறனுள்ள மனைவியாக கமலம் என்ற பாத்திரப் படைப்பு சமைக்கப்பட்டுள்ளது. அது பெண்களுக்கேயுரிய தனிச்சிறப்பு.

பெண்ணுக்கு ஆண் உதவி செய்வது அவசியம். அவர்களது வேலைகளைப் பகிர்ந்து கொள்வதும் அவசியம். அதனால்

குடும்பமகிழ்ச்சி பெருகும் என்ற கருத்து முருகதாசர் கதாபாத்திரத்தின் வழியாக வெளிப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் கணவது செயல்களை மனைவி பரிசீலிப்பது குடும்பங்களில் நடக்கிறது என்ற செய்தியும் இரண்டு கதைகளிலும் சுட்டிக்காட்டப் பெற்றுள்ளது. இது வீடோலட்சனமோ? விறகைத் தான் பார்த்துப் பார்த்து வாங்கிக் கொண்டு வந்தியளே! ஒங்களுக்குண்ணு தண்ணீலே முக்கிக்குடுத்தானா ? எரியவே மாட்டுதில்லை ? (தமிழ்) என்ற கமலாவின் வார்த்தைகளிலிருந்தும் பொண்ணுகட்டினால் மட்டும் போதாது. சாப்பாடு போடவும் தெரியனும்..

கொடுப்பதற்கு அரிசி மூட்டை மூட்டையாய் இருக்கிறது அல்லவா ? என்ற சிவப்பு ரவிக்ை அணிந்த பெண்ணின் (மலையாளம்) வார்த்தைகளிலிருந்தும் வெளிப்படுகின்றது. ஆனால் அப்படிச் செய்தல் கூடாது; அது தவறுமாறாக அமைதியாகப் பேசி, ஆலோசனை வழங்கிப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண வேண்டும் என்ற கருத்து இங்கேசுட்டிக் காட்டப்படுகிறது.

அலமு, முருகதாசர்- கமலம் தம்பதியின் மகள். ஓரிரு காட்சிகளின் மட்டுமே இடம்பெறும் அவளது கதாபாத்திரம் குழந்தைகளுக்கேயுரிய விளையாட்டுத்தனம், பிடிவாத குணம் வெகுளித்தனம் ஆகிய பண்பைக் கொண்டு படைக்கப்பட்டுள்ளது.

முருகதாசரின் நண்பர்களான சுப்பிரமணியபிள்ளை, உதவும் பண்பு கொண்டவராகவும், சுந்தரம் பிறரைப் போற்றும் பண்பும் தூற்றும் பண்பும் ஒருங்கே கொண்டவராகவும் படைக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்கள் முருகதாசரின் சூழலையும் புரிந்து கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

எண்ணிக்கையில் குறைவான கதாபாத்திரங்களையும் குறைவான உரையாடல்களைக் கொண்டதாயினும் ஒவ்வொரு கதாபாத்திரமும் நிறைவாகப் படைக்கப்பட்டிருப்பது புதுமைப்பித்தனின் சிறப்பிற்குச் சான்று பகர்கிறது.

தமிழ் கதையினை ஒப்பிடும் போது மலையாளத்தில் கதாபாத்திரங்களின் எண்ணிக்கை அதிகம்.

எழுத்தாளரான நாயகன், டோமி, கல்யாணி, சிவப்புரவிக்கை அணிந்த பெண், வாடகை வீட்டுக்குச் சொந்தக்காரி, கடன்கொடுத்தவர் ஆகியோர் முதன்மைக் கதாபாத்திரங்களாகவும் சிவப்புரவிக்கை அணிந்த பெண்ணின் கணவர், எழுத்தாளரின் செயலாளர் சாத்துக்குட்டி, எழுத்தாளரின் நண்பர்கள், டோமியின் நண்பர்கள் ஆகியோர் துணைமைக் கதாபாத்திரங்களாகவும் படைக்கப்பட்டுள்ளனர். சில கதாபாத்திரங்களுக்குப் பெயர் தரப்படவில்லை.

எழுத்தாளர் வெறும் எழுத்தாளர் மட்டுமல்ல அறிவியல் கற்பித்தவர், நாடகநடிகர், உலக அறிவும் பொது அறிவும் கொண்டவர் எனப் பன்முகத் திறன்கள் வாய்க்கப் பெற்றவர். நல்ல கதை எழுதும் திறன்மிக்கவர். பிறருக்காக இரங்கும் கழி விரக்கம் கொண்டவராக விளங்குகிறார் நாயகன். அவரது மனநிலை ஆங்காங்கே படம்பிடித்துக்காட்டப் படுகின்றது.

நல்ல வாசிப்புப் பழக்கம் - இலக்கிய நூல்களை - கொண்டவர். இதை எதாவது வாசித்துவிடலாம். ஒரு நண்பர் கொடுத்தணுப்பிய 'ஜீன்க்ரிஸ்டோஃபியும்', 'தெய்வத்தின் மனிதரும்' இருக்கின்றன.. ஆனால் எனக்கு விருப்பமானது நல்ல "டிக்ட்க்டீவ்" நாவல்கள் தான். என்ற வரிகளின் வழியாக நாம் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

தனது கடந்த காலத்தை எண்ணி வருந்துவதுடன் வருங்காலத்தை எண்ணி மகிழ்கிறார். நாட்டு நடப்புகளை அறிந்தவராகவும் நல்லரசிகராகவும் விளங்கும்படி அவரது கதாபாத்திரத்தை உருவாக்கியுள்ளார் எம்.டி. வாசுதேவன்நாயர். கதாசிரியர் பொதுவுடைமைச் சிந்தனை, கம்யூனிசச் சிந்தனை கொண்டவராக விளங்குகிறார். 'எல்லாரும் எல்லாமும் பெற வேண்டும்' இங்கு இல்லாமை இல்லாத நிலை வேண்டும்'

என்ற மனநிலை அவரது வார்த்தைகளில் வெளிப்படுகின்றது. தமது வீட்டிற்கு அருகிலுள்ள ஒரு பணக்காரரான பண்ணையாரின் வீட்டிலிருந்து ஒரு திருடன் ஐயாயிரம் ரூபாய் மதிப்பிலான பொருட்களைத் திருடிச் சென்று விட்டான். அவனைப் பிடிக்க முயன்றும் பயனின்றிப் போனது.

அவன் தான் திறமைசாலி. அவனுக்குத் தான் 'பத்மவிபூஷண' பட்டமும் பரிசும் வழங்கப்பட வேண்டும் (ஒளவும் தீரவும் -எம்.டி.வாசுதேவன்நாயர் -ப:43)

என்ற சொல்லால் அவரது பொதுவுடைமைப் பண்பை, உழைப்பவருக்கே விவசாய நிலம் சொந்தம் என்ற கம்யூனிச சித்தாந்தத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது.

சிவப்பு ரவிக்கை அணிந்த எதிர்வீட்டுக் குடும்பத் தலைவி தன் கணவரிடமும் குழந்தையிடம் அளவிற்ற பாசம் கொண்டவராக தைரியம் கொண்ட பெண்ணாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளார்.

இப்படித் தான் பெண்கள் இருக்க வேண்டும். நன்றாக வேலை செய்ய வேண்டும். குற்றம், குறைகள் சொல்லக் கூடாது, வீட்டைக் கட்டிக்காக்க வந்தவளாக இருக்க வேண்டும். மேலும், குறைவாகப் பேசுபவளாக இருக்க வேண்டும். இப்படி இருந்தால் அந்தப் பெண்ணின் கணவர் உண்மையிலேயே பாக்கியம் செய்தவனாவார் (ஒளவும் தீரவும் -எம்.டி.வாசுதேவன் நாயர் -ப:43)

இப்பகுதி வாயிலாக ஆசிரியரின் பெண்ணியச் சிந்தனை வெளிப்படுகின்றது. பெண்கள்குடும்பங்களில்துன்புறுத்தப்படும் நிலையினை, அடிமைப்படுத்தப்படும் நிலையினை ஆசிரியர் சுட்டிச் செல்கிறார். இங்கே ஓர் ஆணடிமைத்தனம் வெளிப்படுவதையும் இன்றைய சூழலில் நாம் மறுக்க இயலாது கல்யாணி, எழுத்தாளரின் தனிச் செயலாளரான சாத்துக்குட்டி ஆகிய கதாபாத்திரங்களும் சுட்டிக்காட்டத்தக்கன. மேலும் டோமி, ஓமனா, கடன் கொடுத்த கடைக்காரன், ஒருவியாபாரி, நம்பியார்,

பாலானந்தன், மிஸ்டர். மஜீத், கல்லூரிப் பெண்கள் ஆகிய கதாபாத்திரங்கள் ஒரேயொரு காட்சியில் மட்டும் வந்து போவன.

குழந்தைகளுக்குரிய பண்புகளைக் கொண்டதாக டோமி என்ற கதாபாத்திரம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. நண்பர்களுடன் சேர்ந்து விளையாடுவது, பிறரைக் கேலி செய்வது, பசியால் வருந்தி அழுவது இன்னபிற பண்புகள் அவை. அப்பாவிடம் அடிவாங்கி பசியால் வாடி தரையில் சுருண்டு படுத்துக் கிடக்கும் காட்சி டோமியை நம் நெஞ்சில் நிறகச் செய்கிறது.

தமிழிலும் அலமு எனும் குழந்தை இடம்பெற்றுள்ளது. இரண்டு ஆசிரியரிகளும் குழந்தைக் கதாபாத்திரத்தைச் சட்டித்தனம் கொண்டதாகவும் குடும்ப வறுமையினை வெளிப்படுத்துவதாகவும் படைத்துள்ளனர். தமிழில் மாமா நீ என்ன கொண்டாந்தே! என்று கேட்டுக் கொண்டு, சுப்பிரமணிய பிள்ளை மடியில் உட்கார்ந்து, கழுத்திலிருக்கும் நெக்கையைப் பிடித்து விளையாட ஆரம்பித்தாள் அலமு (புதுமைப்பித்தன் கதைகள் - வெங்கடாச்சலபதி ஆ.இரா. ப:382)

எடுத்துக் கொண்ட கருத்திற்கு வலிமை கூட்ட, சமூகக் கட்டமைப்பினைக் காட்சிப்படுத்த, ஆசிரியர் எம்.டி. வாசுதேவன்நாயர் பல்வேறு கதாபாத்திரங்களைப் படைத்துள்ளார் எனலாம்.

உத்திகள்

கதைகளில் பயன்படுத்தப் பெற்றுள்ள உத்திகள் இங்கு எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன.

தலைப்புப் பொருத்தம்

இரண்டு கதைகளும் ஒரே தலைப்பில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு பொருள் தரும் இரு மொழித் தொடர்கள் அல்லது ஒன்று மற்றொன்றின் மொழிபெயர்ப்பு என்ற நிலையில் தலைப்பு அமைப்பதில் இரு ஆசிரியர்களும் ஒன்றுபடுகின்றனர்.

தமிழில் 'எடுத்துரைப்பு' (Narration) உத்தியைப் பயன்படுத்தி கதை சொல்லப் பட்டுள்ளது. மலையாளத்தில் 'Uḥāh' (Stream of Consciousness) உத்தி பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது.

தமிழில் முன்னோக்கு (Flash Forward), பின்னோக்கு உத்திகள் (Flash Back) பயன்படுத்தப் படவில்லை. மலையாளத்தில் இவை இரண்டும் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளன

கதைத்தொடக்கம்

உரையாடலில் தொடங்குகிறது தமிழ் கதை.

கமலம்! அந்தக் கூஜாவிலே தண்ணீர் எடுத்தா! வெற்றிலைச் செல்லம் எங்கே? வச்சதுவச்ச இடத்தில் இருந்தால் தானே? என்று முணுமுணுத்தார் முருகதாசர். (பு.பித்தன் கதைகள் - வெங்கடாச்சலபதி ஆ.இரா. ப:375 எடுத்துரைத்தலில் தொடங்குகிறது.

மலையாளக் கதை - ஒரு மோசமான நாள் ஆரம்பிக்கிறது. (ஔவும் தீரவும்- எம்.டி. வாசு தேவன்நாயர்: 39) எனக் கதைத் தலைவன் பேச ஆரம்பிக்கிறார்.

கதை முடிவு

தமிழில் மகிழ்ச்சியாகக் கதை முடிய, மலையாளத்தில் சோகமாக முடிகிறது. தமிழில் சோகமான முடிவுசிறிது காலத்திற்கு முன்பு வரை (10 ஆண்டுகள்) வரவேற்புப் பெறவில்லை. மலையாளத்தில் அது இன்றும் வரவேற்கப்படுகின்றது.

சமூகச் சிக்கல்

கொடிது கொடிது வறுமை கொடிது அதனினும் கொடிது இளமையில் வறுமை (அவ்வையார் தனிப்பாடல்கள்- தமிழ் இணைய கல்விக்கழக நூல்கள்) எனும் அவ்வையாரின் வாக்கும்

**அருளில்லார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லை
பொருளில்லார்க்கு
இவ்வுலகம் இல்லாவிட யாங்கு**

**(திருக்குறள்- திருவள்ளுவர்- குமரன்
பதிப்பகம் ப: 247)**

என்ற வள்ளுவனார் வாக்கும் முறையே வறுமையினால் வரும் துன்பத்தினையும் பொருளில்லாமையால் வரும் இகழ்ச்சியினையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. புதுமைப்பித்தனின் கதைகள் குறித்து முனைவர். அழகிய நம்பி கீழ்வருமாறு கூறுகிறார். அவர் காலத்திய சமூகச் சிக்கல்களைக் கீறி அறுத்துக் காட்டியதில் அவருக்கு இணையாக யாரும் இருந்ததில்லை (பன்முகப் பார்வையில் புதுமைப்பித்தன் -தொ.ஆ -நியூசெஞ்சரி புக் ஹவுஸ் ப: 6) இக்கருத்திற்குச் சான்றாக விளங்குகிறது இக்கதை. அன்று மட்டுமல்ல இன்றளவும் வறுமை ஒரு குடும்பச்சிக்கலாக, சமூகச் சிக்கலாக நிலைபெற்று வருவது சிந்திக்கத்தக்கது.

சிக்கலைச் சுட்டிக் காட்டும் ஆசிரியர் அதற்குரிய தீர்வினைச் சுட்டிக்காட்டவில்லை; வழிகாட்டவில்லை என்றும் அழகிய நம்பி ஆதங்கப்படுகிறார்.

எனினும் அவரது கத்தி புண்ணை அறுத்ததே யொழிய அப்புண்ணை ஆற்றவில்லை என்பதே உண்மை நிலையாகும் (பன்முகப் பார்வையில் புதுமைப்பித்தன் -தொ.ஆ -நியூசெஞ்சரி புக் ஹவுஸ் ப: 6). அவரது இக்கருத்துகள் இருமொழி ஆசிரியர்களுக்கும் பொருந்துவதாக உள்ளது. ஆனால் ஒரு படைப்பாளி தான் கண்ணோக்கிய சமூக அவலங்களை எடுத்துரைத்தால் மட்டுமே போதுமானது. அதற்குரிய தீர்வை சமூகம் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அல்லது அரசு கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும். உரியவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு செல்வதே ஒரு படைப்பாளியின் தலையாய கடமையாகும். அதன் வழியாக தமது மனக் குமுறலை வெளிப்படுத்தி மனச்சுமையினைச் சற்றே இறக்கி வைத்துவிடலாம்.

புதுமைப்பித்தன் சுதந்திரத்திற்கு முன்பிருந்த வறுமையினைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார். அந்நியர் ஆட்சியில் நம்மக்கள் இவ்வளவு துன்பம் அனுபவிக்கிறார்கள் ஆகவே சுதந்திரம் பெறப்பட்டால் இந்நிலை மாறலாம்; மாற்றப்படலாம் என்ற ஏக்கம் தொனிப்பதைக் காணலாம்.

எம்.டி. சுதந்திரத்திற்குப் பின்னும் நிலவிய வறுமையினைச் சித்திரிக்கிறார். சுதந்திரம் வந்தால் சுபிட்சம் வரும்; மகிழ்ச்சி வரும்; அனைத்தும் நலமாகும் என்ற நாட்டு மக்களின் எண்ணமும் ஏக்கமும் தியாகமும் வீணாகிப் போய்விட்டதே. நமதரசு இதைச்சரி செய்யாதா? இதைவிட அந்நியரின் ஆட்சியே மேலானதா? என்னும் வினாக்களை எழுப்பி அதற்கு விடைகாணத் தூண்டுகிறார்.

இருமொழிக் கதைகளிலும் சமூகச் சிக்கல் - வறுமை- முன் வைக்கப்படுகின்றது. இருவருக்கும் சமூக அக்கறை உண்டு. நாட்டு முன்னேற்றத்திலும் நாட்டம் உண்டு.

வறுமைக்குத் தனிமை பரவாயில்லை. ஆனால் குடும்ப வறுமை கொடுமையானது என்ற கருத்தின் வழியாக வறுமை, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்ற ஆசையும் ஆர்வமும் இக்கதைகள் வழியாக வெளிப்படுகின்றன.

கதாபாத்திரம்

கதாபாத்திரப் படைப்பிலும் இருமொழி ஆசிரியர்களுக்கிடையிலும் ஒற்றுமை காணப்படுகின்றது. ஒரே மாதிரியான பண்புகளைக் கொண்ட கதாபாத்திரங்களைப் - கதாநாயகன், கதாநாயகி (நாயகனனின் மனைவி), குழந்தை, நாயகனின் நண்பர்கள், கடன்காரர்கள்- படைத்துள்ளனர்

குழலும் பின்னணியும்

இரு மொழிக் கதைகளிலும் குடும்பச்சூழல் - வறுமை நிலையிலான - குடும்பச்சூழல் சித்தரிக்கப்படுகின்றது.

தமிழில் மாலை நேரமும் முன்னிரவும் பின்னணியாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளது

மலையாளத்தில் ஒரு நாள் முழுதும் பின்னணியாக அமைந்துள்ளது. காலை ஒன்பது மணிக்குத் தொடங்கும் கதை பின்னிரவு வரையிலும் நீள்கிறது.

மொழிநடை

தூயமொழி நடையில் இருகதைகளும் சொல்லப்பட்டுள்ளன. உரையாடல்களில் பேச்சுமொழியும், வட்டார வழக்கும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. புதுமைப்பித்தன் கதைகளில் பெரும்பாலும் திருநெல்வேலி வட்டார வழக்குக் காணப்படும் என்பது விமர்சகரின் கருத்து. இந்தக் கதையிலும் அவ்வழக்கு கையாளப்பட்டுள்ளது. எம்.டி. வாசுதேவன்நாயர் கதையில் கோழிக்கோட்டு வட்டார வழக்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

தொகுப்புரை

இருமொழிக் கதைகளிலும் கதைக்கரு ஒன்றாக அமைந்துள்ளது. இருகதைகளின் பின்னணியும் ஒன்றாகவே உள்ளது - இரு கதைகளிலும் ஒரே சூழல் - நகரத்தில் ஏழைகளின் வாழ்க்கை- அமைந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

மாலை நேரமும் முன்னிரவும் தமிழ்க் கதையின் பின்னணியாக அமைய ஒரு முழுநாள் முழுதும் மலையாளத்தில் பின்னணியாக அமைகின்றது

இருமொழிக் கதைகளின் கதாநாயகர்கள் ஒரே தொழில் செய்பவர்களாக இருக்கின்றனர். ஆனால் தமிழ்நாயகன் குடும்பத் தலைவனாக கஇருக்க, மலையாளத்தில் நாயகன் பிரம்மச்சாரியாக இருக்கிறார்.

இருமொழி ஆசிரியர்களும் ஒரே தலைப்பில் கதை புனைந்துள்ளனர் ஒரே சமூகச்சிக்கலை - வறுமை- எடுத்தியம்பியுள்ளனர். ஆசிரியர்கள் இருவரும் சமூக, நாட்டு வளர்ச்சியில் அக்கரை கொண்டுள்ளார்கள் என்பதை இதனால் உணரமுடிகிறது.

கதையின் தொடக்கமும் முடிவும் வெவ்வேறாகக் காணப்படுகின்றன. தமிழில் உரையாடல் தொடக்கமாக அமைய, மலையாளத்தில் எடுத்துரைப்பு தொடக்கமாக அமைந்துள்ளது

தமிழில் மகிழ்ச்சியான முடிவு சொல்லப்பட்டுள்ளது. மலையாளத்தில் சோகமான முடிவு சொல்லப்பட்டுள்ளது.

தமிழில் கதையை ஆசிரியரே சொல்லிச் செல்லுகிறார். மலையாளத்தில் கதாபாத்திரம் (கதைத் தலைவன்) கதை சொல்லுவதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழில் ஒரே ஒரு குடும்ப வறுமை எடுத்துக்காட்டப்பட, மலையாளத்தில் இருவேறு குடும்பங்களின் வறுமைச்சூழல் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

தமிழில் கதாபாத்திரங்களின் எண்ணிக்கை மலையாளத்தில் இடம்பெற்றுள்ள கதாபாத்திர எண்ணிக்கையை விடக் குறைவு.

தூயமொழி நடையுடன் வட்டாரவழக்கு நடையினையும் இருமொழி ஆசிரியர்களும் கையாண்டுள்ளனர்..

தமிழ்க் கதை முதன்முதலாக மணிக்கொடி இதழில் 15-01-1937இல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. எம்.டி. வாசுதேவன்நாயர் அப்போது நான்கு வயது குழந்தை (1933ஆம் ஆண்டு பிறந்தார்). ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்ட மலையாளக்கதை முதன்முதலாக 1957இல் பிரசுரமானது. இரண்டு கதைகளுக்கிடையில் இருபது ஆண்டுகால இடைவெளி காணப்படுகிறது.

கதைஆசிரியர்கள் இருவரும் இருவேறு காலகட்டத்தைச் சார்ந்தவர்கள். ஆனால் இருவரது சிந்தனையும் ஒன்று போல இருக்கின்றது.

இருவரது கதைகளும் ஒரே கதைக்கரு, சூழல், பின்னணியைக் கொண்டு அமைந்துள்ளது.

மொழியைக் கையாளுவதில் இருமொழி ஆசிரியர்களும் கைதேர்ந்தவர்கள். இடக்கரடக்கல் மலையாளத்தில் கையாளப்பட்டுள்ளது.

முடிவுரை

பேராளுமைகளின் சிந்தனை ஒன்றாக இருக்கும் என்பர். மனித மனம் ஒரே மாதிரி சிந்திக்கும் திறன் கொண்டது என்ற தத்துவவாதிகளின் தத்துவத்திற்கேற்ப இருமொழிக்கதைகளும் அமைந்துள்ளன. என்றாலும் புதுமைப்பித்தனின் தாக்கத்தினை எம்.டி. வாசுதேவன்நாயர் கதையில் காணமுடிகிறது. எம்.டி.வாசுதேவன்நாயர் தமது இருபதுகளில் எழுதத் தொடங்கினார். பாலக்காடு மாவட்டத்திலுள்ள அரசு விக்டோரியா கல்லூரியில் பயின்வர். அன்றெல்லாம் அது தமிழர்கள் அதிகம் வசித்த பகுதியாக இருந்தது. தமிழ் பண்பாடும் பரவிக்கிடந்தது. புதுமைப்பித்தன் புகழ்பறந்து கொண்டிருந்த காலம். எனவே நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ புதுமைப்பித்தன் கதையினை அறிந்து அதை எம்.டி தன் கற்பனையால் சற்று மேம்படுத்தி விரித்துரைத்து புதிய கதை புனைந்திருக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. எழுத வேண்டும் எனும் உந்து சக்தி உள்ள, இயல்பாகவே திறன் கொண்ட, தேடும் குணமும் வாசிப்புப் பழக்கமும் கொண்ட ஒருவர் எப்படியேனும் புதியன படைக்க வேண்டும் எனும் ஆர்வத்தால் ஆரம்ப காலத்தில் அவ்வாறு செய்திருக்கலாம். அது எனது முடிந்தமுடிவல்ல. ஆனால் நிச்சயமான நம்பிக்கையும் ஊகமும் ஆகும்.

பயன்பட்ட நூல்கள்

1. புதுமைப்பித்தன் கதைகள்-ஆ.இரா. வேங்கடாசலபதி (ப.ஆ) காலச்சுவடு, IV ஏப்ரல் 2005 பக்:824 விலை 350
2. ஓளவும் தீரவும்- எம்.டி. வாசுதேவன் நாயர்- கரண்ட்புக்ஸ், 14ஆம்பதிப்பு ஜூலை 2014 பக்:62 விலை:50
3. பன்முகப் பார்வையில் புதுமைப்பித்தன் -தொ.ஆ (ஆசிரியர் குழு)-நியூசெஞ்சுரி புக்ஹவுஸ், சென்னை, 1 ல்பதிப்பு மார்ச் 2010 பக்:88 விலை:45
4. விமரிசனக் கலை- க.கைலாசபதி, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு- ச.வே. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், விலை 100, 5ஆம்பதிப்பு
5. தனிப் பாடல்கள்- அவ்வையார் - தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம்
6. திருக்குறள் - திருவள்ளுவர்- டாக்.ஆ. இராமகிருட்டினன், குமரன் பதிப்பகம், பாக் 320, விலை 30
7. பன்முகப் பார்வையில் புதுமைப்பித்தன் - கருத்தரங்கக் கட்டுரைகள் தொ.ஆ - நியூசெஞ்சுரி புக்ஹவுஸ் 1 பதிப்பு மார்ச் 2008 ப: 88 விலை ரூ:45